

РЕШЕНИЕ

№ 13

гр. Благоевград, 11.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в закрито заседание на единадесети януари през
две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Надя Узунова

Членове: Миглена Йовкова
Гюлфие Яхова

като разгледа докладваното от Миглена Йовкова Въззивно гражданско дело
№ 20221200500975 по описа за 2022 година

Производство е по чл. 435, ал.2, т. 6, пр. първо от ГПК.

Образувано е на основание жалба с вх. №10285/13.06.2022г.,
подадена от адв. В. П., упълномощена от К. Г., против Разпореждане
от 08.06.2022 г., постановено по изп. дело №717/2010 г. по описа на
ЧСИ Ш.Д.. Сочи се в нея, че актът на ЧСИ е незаконосъобразен, тъй
като няма влязло в сила решение по заповедното производство, въз
основа на което е образувано изпълнителното. Ето защо иска от
въззивния съд да отмени разпореждането, с което е отказано
спирането на изп. дело №717/2010 г. по описа на ЧСИ Ш.Д. и да спре
същото изпълнително производство, по което е насрочено
разпределение на суми по проведена публична продажба.

Отговор по ЧЖ на длъжника е постъпил от вискателя „ОТП
Ф.Б.“ ЕАД, в който е застъпено, че основанието, мотивирало искането
за спиране не е от посочените в чл. 432, ал.1 от ГПК хипотези за
спиране на изп. дело. Заедно с това се сочи, че във висящото
производство по чл. 423 от ГПК длъжникът не е поискал и съдът не

постановил спиране на изп. производство. Ето защо счита, че ЧЖ е неоснователна.

Мотиви по чл. 436, ал.3 от ГПК е депозирал ЧСИ, в които сочи че жалбата срещу Разпореждането му от 08.06.2022 г., постановено по изп. дело №717/2010 г. по неговия опис е неоснователна, тъй като не е налице нито едно от основанията за спиране на делото, регламентирани в чл. 432, ал.1 от ГПК.

При извършената от БлОС проверка съдът констатира, че подадената частна жалба отговаря на изискването за редовност и е допустима.

Тя обаче е неоснователна, поради следното :

Видно е от материалите в приложеното копие на изп.д. №717/2010г., че с молба вх. №09390/30.05.2022г. адв. П. - в качеството ѝ на пълномощник на длъжника, е поискала от ЧСИ Д. да спре същото до приключването на в.ч.гр.д. №95/2022г. на БлОС, тъй като решението по него е с преюдициално значение по отношение на изпълнението.

На основание сезирането му с горната молба, ЧСИ е постановил Разпореждане от 08.06.2022 г., в което е обосновал, че заповедното производство, макар и свързано с изпълнителното е самостоятелно такова. Посочил е, че за да спре висящото пред него изпълнително производство е обвързан от изчерпателно изброените основания в чл. 432, ал.1 от ГПК, както и че няма правомощия да спира производството извън тях. Ето защо е оставил без уважение молбата на адв. П..

Решаващият състав споделя изцяло мотивите на ЧСИ, изложени от него в обжалвания акт. Съгласно чл. 432, ал.1 от ГПК изпълнителното производство се спира в хипотезите, посочени конкретно и изчерпателно в т.1 – т.6, както и по т.7 - в други случаи, предвидени в закон. В нито едно от основанията в чл. 432, ал.1, т.1 – т.6

не попада хипотеза на висящо производство по чл. 423 от ГПК, каквото е производството по в.гр.д. №95/2022г. на БлОС, обосновало искането за спиране. Заедно с това в чл. 423, ал.2 от ГПК е уредено, че подаването на възражение пред въззивния съд не спира изпълнението на заповедта за изпълнение. Съгласно изр. второ от същата норма, по искане на длъжника съдът може да спре изпълнението, при условията на чл. 282, ал.2 от ГПК.

Видно е от протокол №769/03.11.2022г. по в.ч.гр.д.№95/2022г. по описа на БлОС, че съдебното дирене е приключило и е даден ход на делото по същество, но към датата на постановяване на настоящото решение не е постановено такова в производството по чл. 423 от ГПК.

Заедно с това, при служебната справка в ЕИСС, настоящият съдебен състав установи, че по в.ч.гр.д.№95/2022г. по описа на БлОС не е постановено определение за спиране на изпълнението по чл. 423, ал.2 от ГПК. Липсата на съдебен акт за спиране на изп.дело не позволява и ЧСИ да постанови разпореждане за спирането му, защото няма законово основание за това.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че липсва и акт на компетентния въззивен съд по чл. 420 от ГПК за спиране на изпълнението.

По изложените съображения Благоевградският окръжен съд намира, че следва да отхвърли като неоснователна жалба с вх. №10285/13.06.2022г., подадена от адв. В. П., упълномощена от К. Г., против Разпореждане от 08.06.2022 г., постановено по изп. дело №717/2010 г. по описа на ЧСИ Ш.Д..

На осн. чл. 78, ал.8 от ГПК във вр. с чл. 25а, ал.3 от Наредбата за заплащане на правната помощи, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника по жалбата разноски в размер на 50лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Разпореждане от 08.06.2022 г., постановено по изп. дело №717/2010 г. по описа на ЧСИ Ш.Д..

ОСЪЖДА К. И. Г., ЕГН ***** от гр. Х. ул. Д.Х. № ... да заплати на „ОТП Ф.Б.“ ЕАД, ЕИК ... разноски за процесуално представителство в настоящото производство в размер на 50лв.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____